

به نام خدا
دانشگاه لرستان
دانشکده علوم پایه
گروه ریاضی

پایه‌های رایس و قاب‌های دوگان مدولی آنها در C^* -مدولهای هیلبرت

نگارش

آزیتا بارانی

استاد راهنما

دکتر علی ثامری پور

استاد مشاور

دکتر محمود شکوری

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته ریاضی محض

آبان ماه ۱۳۸۹

چکیده

نام خانوادگی : بارانی	نام : آزیتا
عنوان پایان نامه : پایه های رایس و قاب های دوگان مدولی آنها در C^* -مدولهای هیلبرت	
استاد راهنما: دکتر علی ثامری پور استاد مشاور: دکتر محمود شکوری	
درجه تحصیلی : کارشناسی ارشد	رشته : ریاضی محض گرایش آنالیز
محل تحصیل : دانشگاه لرستان	دانشکده : علوم پایه
تاریخ فارغ التحصیلی : آبان ماه ۱۳۸۹	تعداد صفحه: ۱۲۰
کلید واژه ها: فضای هیلبرت ، C^* -مدول هیلبرت ، C^* -مدول هیلبرت متناهی یا شمارا تولیدشده ، پایه متعامد یکه ، پایه هیلبرت ، قاب مدولی ، دنباله دوگان ، قاب دوگان و پایه رایس	
<p>چکیده: در این رساله، ابتدا اطلاعات پایه ای و مفیدی درباره ی C^*-جبرها، C^*-مدول های هیلبرت ، عملگرهای الحاق پذیر ، پایه متعامد یکه ، پایه هیلبرت ، قاب ها و دوگان مدولی آنها گردآوری و تألیف شده است. سپس با تجزیه و تحلیل دقیق مقاله ی</p> <p>Riesz bases and their dual modular frames in Hilbert C^*-modules , J. Math. Anal.Appl.343 (2008): 246-256.</p> <p>قاب های دوگان برای قاب های مدولی و پایه های رایس در C^*-مدولهای هیلبرت رامورد بررسی قرار داده ایم . در C^*-مدولهای هیلبرت یک پایه رایس ممکن است قاب های دوگان مختلف داشته باشد و حتی ممکن است دو قاب با دوگان مختلف هر دو دارای یک پایه رایس باشند.</p> <p>مابایه های رایسی را که دوگان منحصر بفردی دارند مشخص کرده ایم و در پایان یک شرط لازم و کافی برای اینکه دوگان یک پایه رایس دوباره یک پایه رایس باشد را بدست آورده و برخی روابط نتیجه شده را اثبات کرده ایم .</p>	

همه امتیازات این پایان نامه به دانشگاه لرستان تعلق دارد . در صورت استفاده از تمام یا بخشی از مطالب در مجلات ، کنفرانس ها یا سخنرانی ها ، باید نام دانشگاه لرستان (یا استاد یا اساتید راهنمای پایان نامه) و نام دانشجو با ذکر ماخذ و ضمن کسب مجوز کتبی از دفتر تحصیلات تکمیلی دانشگاه ثبت شود . در غیر اینصورت مورد پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت

فهرست مندرجات

۴ مقدمه	۱-۰
۷ تعاریف و قضایای مقدماتی	۱
۸ فضای ضرب داخلی و فضای هیلبرت	۱-۱
۱۸ جبر	۲-۱
۲۴ مدول‌ها	۳-۱
۲۶ عملگرهای الحاقی و بررسی ویژگی‌های آن‌ها	۴-۱
۳۰ عملگرهای فشرده بر روی فضاهاى هیلبرت	۵-۱
۳۳ فرم یک و نیم خطی	۶-۱

۳۶	C^* - جبرها و تابعک‌های خطی مثبت	۲
۳۷ C^* - جبر	۱-۲
۴۴ یکداری سازی	۲-۲
۴۵ C^* - جبر	۳-۲
۴۸ تابعک‌های خطی مثبت	۴-۲
۵۱	C^* - مدول‌های هیلبرت و عملگرهای الحاقی پذیر	۳
۵۲ A - مدول‌های پیش هیلبرت و هیلبرت	۱-۳
۶۰ عملگرهای الحاقی پذیر	۲-۳
۶۴	C^* - مدول هیلبرت متناهی یا شمارا تولید شده و قاب مدولی	۴
۶۵ C^* - مدول‌های هیلبرت متناهی یا شمارا تولید شده	۱-۴
۷۳ قاب‌های مدولی استاندارد و پایه‌رایس	۲-۴
۷۸ تبدیل قاب و عملگر قاب	۳-۴

۸۴	۴-۴ گزاره ها و قضیه های مورد نیاز
۹۰		۵ تعاریف و قضایای پایانی
۹۱	۵-۱ دنباله و قاب دوگان در C^* -مدولهای هیلبرت
۹۳	۵-۲ قاب های دوگان پایه های ریس در C^* -مدولهای هیلبرت
۱۱۴		A واژه نامه فارسی به انگلیسی
۱۱۴		واژه نامه فارسی به انگلیسی
۱۱۸		کتاب نامه

۱-۰ مقدمه

قاب های فضای هیلبرت اساساً توسط دافین^۱ و اسکافر^۲ [۴] در سال ۱۹۵۲ مطرح شدند که منجر به بررسی و مطالعه برخی مسایل در آنالیز فوریه غیرهارمونیک شد. قاب هانمایش پایه های تکراری که تعمیم پایه های رایس می باشند، هستند. نظریه ی قاب ها کاربردهای زیادی در آنالیز هارمونیک، پردازش تصویر، نظریه ی نمونه گیری، نظریه ی عملگر، اندازه های کوانتومی، کدگذاری و ارتباطات و انتقال داده ها و ... دارند.

C^* -مدولهای هیلبرت تعمیم فضای هیلبرت بوسیله یک ضرب داخلی روی یک C^* -جبر در میدان اعداد مختلط می باشند ولی کاملاً با فضاهای هیلبرت متفاوت هستند. برای مثال می دانیم که زیرفضای خطی بسته در یک فضای هیلبرت مکمل متعامد دارد اما این مطلب در C^* -مدولهای هیلبرت درست نیست. همچنین قضیه نمایش رایس برای توابع پیوسته روی فضای هیلبرت در C^* -مدولهای هیلبرت برقرار نیست. بنابراین انتظار می رود مسایل موجود در مورد قاب هادر C^* -مدولهای هیلبرت دارای پیچیدگی بیشتری نسبت به فضای هیلبرت باشند.

پایه های رایس نقش مهمی در مطالعه نظریه قاب هادر فضای هیلبرت را بازی می کنند. [۹] اما در این مورد موانع بسیاری موجود است از جمله ناهمانندی با فضای هیلبرت، برای مثال هر C^* -مدول هیلبرت یک پایه رایس ندارد (مثال ۳.۴ در [۷]). اگرچه طبق قضیه مشهور تثبیت کاسپارو [۱۳] هر C^* -مدول هیلبرت متناهی یا شماراتولیدشده دارای یک قاب است. همچنین یک پایه رایس در یک C^* -مدول هیلبرت می تواند تعداد زیادی قاب های دوگان مختلف داشته باشد که لزوماً پایه رایس نیستند و این مطلب در فضای هیلبرت کاملاً متفاوت است چون در فضای هیلبرت یک پایه رایس دوگان منحصر بفرودارد و این دوگان خودش یک

پایه رایس است .

هدف اصلی این مقاله این است که برخی ویژگی های اساسی در مورد پایه های رایس و دوگان آنها را بیان کند، این ویژگی ها برای تحقیق بیشتر از نظریه قاب های مدولی مورد نیاز هستند. در این مقاله ، در فصل اول ، تعاریف و قضایای مقدماتی و مورد نیاز برای فصل های بعد آورده شده است .

در فصل دوم و سوم ، مفاهیم مربوط به C^* -جبرها ، C^* -مدولهای هیلبرت و برخی خواص آنها آورده شده است .

در فصل چهارم ، با تجزیه و تحلیل مقاله ی

Frank, M., D. R. Larson, *Frames in Hilbert C^* -modules and C^* -algebras*,

J. Operator Theory 48(2002) 273-314.

تعریف C^* -مدولهای هیلبرت متناهی یا شماراتولیدشده ، قاب و انواع آن ، معرفی عملگرهای روی قاب و اثبات گزاره هایی در این زمینه ، پایه های متعامدیکه ، پایه هیلبرت و پایه رایس آورده شده است . و در فصل پنجم ، با بررسی دقیق مقاله ی

Riesz bases and their dual modular frames in Hilbert C^* -modules ,

J. Math. Anal. Appl. 343 (2008): 246-256.

با رايه چندین گزاره ، قضیه و مثال نشان می دهیم که یک پایه رایس همیشه یک دوگان کانونی دارد که حتماً یک پایه رایس است . اگرچه می تواند دو دوگان متفاوت که هر دو پایه رایس باشند داشته باشد . و همچنین یک شرط لازم و کافی برای اینکه دوگان یک پایه رایس دوباره پایه رایس باشد را بدست می آوریم . بویژه ، پایه های رایس مدولی که دوگان منحصر بفرد دارند را مشخص می کنیم و به عنوان یک نتیجه ، نشان می دهیم وقتی که C^* -جبر جابجایی باشد هر پایه رایس مدولی یک دوگان منحصر بفرد دارد اگرچه ممکن است این پایه رایس دوگانه های دیگری هم داشته باشد که پایه رایس نباشند . (مثال (۴.۵))

در پایان با ارایه چندین مثال مختلف تفاوت بین پایه های رایس و دوگان آنهادر c^* -مدولهای هیلبرت و فضاهاى هیلبرت را نشان می دهیم .

فصل ۱

تعاریف و قضایای مقدماتی

۱-۵ فضای ضرب داخلی و فضای هیلبرت

۲-۵ جبر

۳-۵ مدول ها

۴-۵ عملگرهای الحاقی و بررسی ویژگیهای آنها

۵-۵ عملگرهای فشرده بر روی فضاهاى هیلبرت

۶-۵ فرم یک و نیم خطی

در این فصل تعاریف و مفاهیم مورد نیاز در فصل‌های دیگر معرفی می‌شوند و در صورت نیاز برخی قضایا و لم‌های مفید آورده می‌شود.

۱-۱ فضای ضرب داخلی و فضای هیلبرت

تعریف ۱.۱ فرض کنید X یک فضای برداری روی میدان \mathbb{F} باشد. یک نیم‌نرم^۱ یا شبه‌نرم روی X نگاشت ρ از X به \mathbb{R} است به طوری که برای تمام $x, y \in X$ و $\alpha \in \mathbb{F}$ ، شرایط زیر برقرار باشد:

$$(۱) \quad \rho(x) \geq ۰$$

$$(۲) \quad \rho(\alpha x) = |\alpha| \rho(x)$$

$$(۳) \quad \rho(x + y) \leq \rho(x) + \rho(y)$$

نیم‌نرمی که واجد شرط زیر باشد را یک نرم^۲ می‌گوییم

$$(۴) \quad x = ۰ \text{ اگر و تنها اگر } \rho(x) = ۰.$$

نرم را با $\|\cdot\|$ نشان می‌دهیم.

تعریف ۲.۱ فضای نرم‌دار X ، فضایی برداری می‌باشد که یک نرم روی آن تعریف شده است.

^۱ seminorm
^۲ norm

قضیه ۱.۱ در هر فضای نرم دار شده $(X, \|\cdot\|)$ تابع $d : X \times X \rightarrow \mathbb{R}$ که با رابطه $d(x, y) = \|x - y\|$ تعریف می شود، یک مترپایان نسبت به انتقال است.

تعریف ۳.۱ فرض که (X, d) یک فضای متری باشد. دنباله (x_n) در X ، دنباله‌ی کوشی است، هرگاه به ازای هر $\epsilon > 0$ ، عدد صحیح مثبت k وجود داشته باشد به طوری که اگر $m, n > k$ آنگاه $d(x_m, x_n) < \epsilon$.

تعریف ۴.۱ فضای نرم دار کامل یا باناخ^۳، فضایی است که هر دنباله کوشی در آن (نسبت به متر ایجاد شده به وسیله‌ی نرم خود) همگرا باشد.

تعریف ۵.۱ برای فضاهای برداری و نرم دار Y, X ، یک یکریختی خطی و طولپا^۴ از X به روی Y ، نگاشت خطی و دوسویی T از X به Y است به طوری که برای هر $x \in X$ ، $\|Tx\| = \|x\|$.

نمادگذاری ۱.۱ فرض کنید Y, X فضاهایی برداری و نرم دار روی میدان اسکالر یکسان \mathbb{F} باشند. $L(X, Y)$ رافضای همه نگاشتهای خطی از X به Y در نظر می گیریم. زیر فضای خطی $L(X, Y)$ که شامل همه نگاشتهای خطی کراندار (پیوسته) از X به Y است را با

Banach^۳
Isometric^۴

$B(X, Y)$ نمایش می دهیم، به طور معمول $B(X, Y)$ به عنوان یک فضای برداری نرم دار با نرم زیر معرفی می شود:

$$\|T\| = \sup \{\|Tx\| : x \in X, \|x\| \leq 1\}$$

$B(X, X)$ را با $B(X)$ نمایش می دهیم. $B(X, F)$ با X^* نشان داده می شود و به آن فضای دوگان X گفته می شود. عناصر فضای دوگان، تابعهای خطی و پیوسته می باشند. $B(X, Y)$ کامل است، هرگاه Y کامل باشد. بنابراین فضای دوگان X^* همواره کامل است.

تعریف ۶.۱ فرض کنیم X یک فضای برداری روی میدان اعداد مختلط باشد. یک ضرب داخلی^۵ روی X ، تابعی است مانند $C \rightarrow X \times X : \langle \cdot, \cdot \rangle$ به طوری که برای هر $a, b \in C$ و $x, y, z \in X$ داشته باشیم:

$$(۱) \quad \langle ax + by, z \rangle = a\langle x, z \rangle + b\langle y, z \rangle$$

$$(۲) \quad \langle x, ay + bz \rangle = \bar{a}\langle x, y \rangle + \bar{b}\langle x, z \rangle$$

$$(۳) \quad \langle x, y \rangle = \overline{\langle y, x \rangle}$$

$$(۴) \quad \langle x, x \rangle \geq 0$$

$$(۵) \quad \langle x, x \rangle = 0 \text{ اگر و تنها اگر } x = 0$$

ویژگیهای (۱) و (۲) نشان می دهند که ضرب داخلی نسبت به مؤلفه اول، خطی و نسبت به مؤلفه دوم، مزدوج خطی است.

تعریف ۷.۱ فضای برداری X به همراه یک ضرب داخلی تعریف شده روی آن یک فضای ضرب داخلی^۶ یا فضای پیش هیلبرت^۷ نامیده می شود. با استفاده از ضرب داخلی، نرمی به صورت زیر روی فضا تعریف می شود:

$$\|x\| = \langle x, x \rangle^{\frac{1}{2}}$$

تعریف ۸.۱ یک فضای ضرب داخلی X را یک فضای هیلبرت^۸ می نامیم هرگاه X نسبت به نرم تولید شده توسط ضرب داخلی، کامل باشد. یک فضای هیلبرت را به طور معمول با H نشان می دهیم.

مثال ۱.۱ C^n با ضرب داخلی

$$\langle x, y \rangle = x_1 \bar{y}_1 + \dots + x_n \bar{y}_n$$

که در آن $x = (x_1, \dots, x_n)$ ، $y = (y_1, \dots, y_n) \in C^n$ یک فضای ضرب داخلی است. هم چنین با نرم

$$\|x\| = \sqrt{|x_1|^2 + \dots + |x_n|^2}$$

که به وسیله ضرب داخلی تولید می شود، یک فضای نرم دار کامل و در نتیجه هیلبرت می باشد.

Inner product space^۶

Pre-Hilbert space^۷

Hilbert space^۸

مثال ۲.۱ $l^2(N)$ یا بطور ساده‌تر l^2 فضای دنباله‌های مختلط $X = (x_n)_{n=1}^{\infty}$ روی C است که مجموع مربع متناهی دارند یعنی هر $x = (x_n)_{n=1}^{\infty} \in l^2$ در رابطه‌ی $\sum_{n=1}^{\infty} |x_n|^2 < \infty$ صدق می‌کند. در این فضا جمع به صورت مؤلفه به مؤلفه و ضرب داخلی و نرم برای هر $x = (x_n)_{n=1}^{\infty}, y = (y_n)_{n=1}^{\infty}$ در l^2 به صورت $\langle x, y \rangle = \sum_{n=1}^{\infty} x_n \bar{y}_n$ و $\|x\| = \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^2\right)^{\frac{1}{2}}$ تعریف می‌شود. l^2 با ضرب داخلی و نرم تعریف شده یک فضای باناخ و در نتیجه فضای هیلبرت است. l^2 را فضای دنباله‌ای هیلبرت گوئیم.

قضیه ۲.۱ (نامساوی کشی شوارتز^۹)

در فضای ضرب داخلی X ، نامساوی زیر برای هر x و y در X همواره برقرار است.

$$|\langle x, y \rangle| \leq \|x\| \|y\|$$

قضیه ۳.۱ (نامساوی مثلثی) در فضای ضرب داخلی X ، برای هر x و y در X داریم:

$$\|x + y\| \leq \|x\| + \|y\|$$

قضیه ۴.۱ (قانون متوازی الاضلاع) در فضای ضرب داخلی X ، نامساوی زیر برای هر x و y در X همواره برقرار است.

$$\|x + y\|^2 + \|x - y\|^2 = 2\|x\|^2 + 2\|y\|^2$$

^۹Cauchy-Schwarz inequality

هرفضای هیلبرت یک فضای باناخ است، ولی بسیاری از فضاهای باناخ هستند که فضای هیلبرت نیستند، مانند فضای l^p یعنی فضای $X = (x_n)_{n=1}^{\infty}$ که در آن $\sum_{n=1}^{\infty} |x_n|^p < \infty$ و نرم در آن به صورت $\|x\|_p = \left(\sum_{i=1}^{\infty} |x_i|^p\right)^{\frac{1}{p}}$ می باشد، به ازای $p \neq 2$ یک فضای هیلبرت نیست چون اگر $x = (1, 1, 0, 0, \dots)$ ، $y = (1, -1, 0, 0, \dots)$ آنگاه $\|x\|_p = 2^{\frac{1}{p}}$ ، $\|y\|_p = 2^{\frac{1}{p}}$ ، $\|x+y\|_p = 2$ ، $\|x-y\|_p = 2$.
 قانون متوازی الاضلاع برای آن برقرار نیست پس یک فضای هیلبرت نیست .
 قانون متوازی الاضلاع عملاً فضاهای هیلبرت را در ردهی فضاهای باناخ، مشخص می سازد. اگر در فضای باناخ X ، قانون متوازی الاضلاع برقرار باشد، فرمول

$$\langle x, y \rangle = \frac{1}{4} \sum_{n=0}^3 i^n \|x + i^n y\|^2$$

یک ضرب داخلی روی X تعریف می کند.

قضیه ۵.۱ (اتحاد قطبی) در فضای ضرب داخلی X ، برای هر x و y در X داریم :

$$\langle x, y \rangle = \frac{1}{4} \sum_{n=0}^3 i^n \|x + i^n y\|^2$$

قضیه ۶.۱ نرم القا شده توسط ضرب داخلی، تمام شرایط نرم را دارا می باشد. لذا عبارت $\|x\| = \langle x, x \rangle^{\frac{1}{2}}$ واقعاً یک نرم تعریف می کند.

تعریف ۹.۱ (۱) در فضای هیلبرت بردارهای x, y را متعامد گویند هرگاه ، $\langle x, y \rangle = 0$ و می نویسیم ، $x \perp y$.

(۲) مجموعه $\{e_\alpha\}_{\alpha \in A}$ یک دستگاه متعامد نامیده می شود اگر به ازای هر $\alpha \neq \beta$ ، $e_\alpha \perp e_\beta$. اگر افزون بر این برای هر $\alpha \in A$ ، $\|e_\alpha\| = 1$ ، مجموعه $\{e_\alpha\}_{\alpha \in A}$ یک دستگاه متعامدیکه نامیده می شود.

(۳) می گوئیم بردار x بر مجموعه ناتهی S عمود است اگر برای هر $y \in S$ ، $x \perp y$ به عبارت دیگر ، $S^\perp = \{y : y \perp x; \forall x \in S\}$.
 S^\perp یک زیر فضای بسته H است .

قضیه ۷.۱ اگر M یک زیر فضای بسته فضای هیلبرت H باشد آنگاه ، $H = M \oplus M^\perp$.

قضیه ۸.۱ فرض که $\{e_n\}_{n \in J}$ یک مجموعه متعامدیکه در فضای هیلبرت H باشد ، آنگاه گزاره های زیر معادلند. (J یک مجموعه ی صحیح و شماراست)
 (الف) $\{e_n\}_{n \in J}$ بیشین^۱ است .

(ب) $\{e_n\}_{n \in J}$ کامل است یعنی هر $x \in H$ را می توان به صورت $x = \sum_{n \in J} c_n e_n$ نوشت .

(ج) (اولین اتحاد پارسوال) برای هر $x \in H$ ، $\|x\|^2 = \sum_{n \in J} |\langle e_n, x \rangle|^2$.

(د) (دومین اتحاد پارسوال) برای هر $x, y \in H$ ، $\langle x, y \rangle = \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle \langle e_n, y \rangle$.

(ه) اگر برای هر $n \in J$ ، $\langle e_n, x \rangle = 0$ ، آنگاه $x = 0$.

(و) مجموعه ی تولیدشده توسط $\{e_n\}_{n \in J}$ در H چگال است .

^۱maximal

اثبات.

(الف) \Leftarrow (ه): اگر (ه) درست نباشد پس $x \neq 0$ چنان وجود دارد به طوریکه $\langle e_n, x \rangle = 0$ و برای هر $e_n \in \{e_n\}_{n \in J}$ تساوی $e = \frac{x}{\|x\|}$ برقرار است. می توان نشان داد که $\{e_n, e\}_{n \in J}$ یک مجموعه متعامد یکه است زیرا $\|e\| = 1$ و داریم

$$\langle e_n, e \rangle = \langle e_n, \frac{x}{\|x\|} \rangle = \frac{1}{\|x\|} \langle e_n, x \rangle = 0$$

و همچنین $\{e_n, e\}_{n \in J}$ شامل $\{e_n\}_{n \in J}$ می باشد که با ماکزیمال بودن $\{e_n\}_{n \in J}$ در تناقض است.

(ه) \Leftarrow (ب): اولاً می دانیم بنا به قضیه کتاب سیمونز (قضیه B صفحه ۲۵۳) اگر $\{e_i\}_{i \in J}$ یک مجموعه متعامد یکه در فضای هیلبرت H باشد و x یک بردار دلخواه آنگاه مجموعه $S = \{e_i \mid \langle x, e_i \rangle \neq 0\}$ یا تهی است یا شمارش پذیر پس $e_i \langle x, e_i \rangle$ با معنی است. همچنین بنا به قضیه کتاب سیمونز (قضیه D صفحه ۲۵۴) داریم، اگر $\{e_i\}_{i \in J}$ متعامد یکه باشد و $x \in H$ دلخواه باشد آنگاه $x - \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n \perp e_j$ پس اگر (ه) برقرار باشد آنگاه $(x - \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n) \perp e_m$ ، برقرار است و در نتیجه $x - \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n = 0$ پس خواهیم داشت: $x = \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n$ بنابراین تساوی $x = \sum_{n \in J} c_n e_n$ بدست می آید که در این تساوی $\langle x, e_n \rangle = c_n$ در نظر گرفته شده است.

(ب) \Leftarrow (ج): هرگاه $x = \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n$ آنگاه

$$\|x\|^2 = \langle x, x \rangle = \langle \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n, \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n \rangle$$

باتوجه به پیوستگی ضرب داخلی و خواص خطی ضرب، و چون $\sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n$ روی تعداد شمارش پذیری $\langle x, e_n \rangle$ مخالف صفر در نظر گرفته می شود پس از تساوی فوق نتیجه می

گیریم که

$$\begin{aligned} \left\langle \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n, \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n \right\rangle &= \left\langle \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle e_n, \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle e_n \right\rangle \\ &= \lim_{k \rightarrow \infty} \left\langle \sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle e_n, \sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle e_n \right\rangle = \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle \langle e_n, x \rangle = \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle \overline{\langle x, e_n \rangle} \\ &= \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k \|\langle x, e_n \rangle\|^2 = \sum_{n \in J} |\langle x, e_n \rangle|^2 \end{aligned}$$

و در نتیجه $\|x\|^2 = \sum_{n \in J} |\langle x, e_n \rangle|^2$

(ج) \Leftarrow (الف): اگر $\|x\|^2 = \sum_{n \in J} |\langle e_n, x \rangle|^2$ باشد، می خواهیم ثابت کنیم $\{e_n\}_{n \in J}$ ها ماکزیمال هستند، اگر ماکزیمال نباشند پس دستگاه متعامدیکه $\{e_n, e\}_{n \in J}$ موجود است بطوریکه $\{e_n\}_{n \in J}$ زیرمجموعه محض آن بوده و چون $\{e_n, e\}_{n \in J}$ متعامدیکه است پس $\|e\| = 1$ اما طبق قسمت (ج) $\|e\|^2 = \sum_{n \in J} |\langle e_n, e \rangle|^2 = 0$ که این با ماکزیمال بودن $\{e_n, e\}_{n \in J}$ در تناقض است پس $\{e_n\}_{n \in J}$ ها ماکزیمال هستند.

(ب) \Leftarrow (د): x, y را به صورت $x = \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n$ و $y = \sum_{n \in J} \langle y, e_n \rangle e_n$ در نظر می گیریم ،

$$\begin{aligned} \langle x, y \rangle &= \left\langle \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle e_n, \sum_{n \in J} \langle y, e_n \rangle e_n \right\rangle = \left\langle \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle e_n, \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k \langle y, e_n \rangle e_n \right\rangle \\ &= \lim_{k \rightarrow \infty} \left\langle \sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle e_n, \sum_{n=1}^k \langle y, e_n \rangle e_n \right\rangle \end{aligned}$$

اگر $n \neq m$ آنگاه $\langle e_n, e_m \rangle = 0$ و $\langle e_n, e_n \rangle = \|e_n\|^2 = 1$ و بنابه خاصیت ضرب داخلی ،

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \left(\sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle \overline{\langle y, e_n \rangle} \langle e_n, e_n \rangle \right) = \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=1}^k \langle x, e_n \rangle \langle e_n, y \rangle = \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle \langle e_n, y \rangle.$$

(د) \Leftrightarrow (ج): فرض که برای هر $x, y \in H$ ، $\langle x, y \rangle = \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle \langle e_n, y \rangle$ برقرار باشد در این صورت

$$\|x\|^2 = \langle x, x \rangle = \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle \langle e_n, x \rangle = \sum_{n \in J} \langle x, e_n \rangle \overline{\langle x, e_n \rangle} = \sum_{n \in J} |\langle x, e_n \rangle|^2 = \sum_{n \in J} |\langle e_n, x \rangle|^2$$

در نتیجه $\|x\|^2 = \sum_{n \in J} |\langle e_n, x \rangle|^2$.

(الف) \Leftrightarrow (و): فرض که $\{e_n\}_{n \in J}$ ماکزیمال باشد ، می خواهیم ثابت کنیم که اگر $W = \text{Span}(\{e_n\})$ باشد آنگاه $\bar{W} = H$ و $\bar{W} = W \cup W'$ ،

$$W \subset H \Rightarrow \bar{W} \subset \bar{H} = H \Rightarrow \bar{W} \subset H$$

حال اگر $\bar{W} \neq H$ پس چون \bar{W} زیرفضای بسته H است بنابه قضیه کتاب سیمونز یک $x_0 \neq 0$ وجود دارد بطوریکه $x_0 \perp \bar{W}$ در نتیجه $x_0 \perp \{e_i\}$ بنابراین $x_0 = 0$ چون اگر $x_0 \neq 0$ باشد آنگاه اگر $\frac{x_0}{\|x_0\|}$ را به مجموعه $\{e_i\}$ ها اضافه کنیم یک مجموعه متعامد یکه بدست می آید که متناقض با ماکزیمال بودن $\{e_i\}$ دارد پس $\bar{W} = H$.

(و) \Leftrightarrow (الف): فرض کنیم $W = \text{Span}\{e_i\}$ و $\bar{W} = H$. ثابت می کنیم که $\{e_n\}$ ماکزیمال است ، اگر $\{e_n\}$ ماکزیمال نباشد پس $e \in H$ موجود است به قسمی که $\|e\| = 1$ و $e \perp \{e_i\}$ است ، اگر $x = \sum_{k=1}^n c_k e_k$ آنگاه $\langle e, x \rangle = \langle e, \sum_{k=1}^n c_k e_k \rangle = 0$ پس x بر هر عنصر W عمود است و اگر $z \in \bar{W} = H$ آنگاه $z_n \in W$ موجود است بطوریکه $z_n \rightarrow z$ و

$$\langle e, z \rangle = \langle e, \lim_{n \rightarrow \infty} z_n \rangle = \lim_{n \rightarrow \infty} \langle e, z_n \rangle = \lim_{n \rightarrow \infty} 0 = 0$$

پس $\langle e, z \rangle = 0$ در نتیجه e بر هر عنصر z از H عمود است پس $\langle e, e \rangle = 0$ در نتیجه $\|e\|^2 = 0$ بنابراین $e = 0$ و این تناقض است پس $\{e_n\}$ ماکزیمال است .

□